

عنوان مقاله:

بررسی روش شناسی پروژه های آینده نگاری راهبردی در ایران

محل انتشار:

فصلنامه آینده پژوهی انقلاب اسلامی، دوره 4، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 37

نویسندگان:

سید حسن کریمی - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد کارآفرینی دانشگاه تهران

محمدرضا عرب بافرانی - استادیار دانشکده حضرت ولی عصر(عج)، دانشگاه جامع امام حسین (ع)

خلاصه مقاله:

اگرچه تاریخچه آینده نگاری به دهه ۴۰ میلادی برمی گردد (Jemala, ۲۰۱۰)، کاربرد آن روز به روز به عنوان رویکرد میان رشته ای ارتقاء یافته نسبت به برنامه ریزی راهبردی، در دنیا گسترش می یابد. در ایران نیز آینده نگاری راهبردی طی دهه گذشته مورد توجه قرار گرفته است و با گذشت زمان کاربرد آن در سازمان های دولتی و خصوصی افزایش می یابد. در این پژوهش با هدف فراتحلیل (متاآنالیز) مقالات منتشر شده برنامه ریزی راهبردی و آینده نگاری راهبردی در ایران، در مرحله اول، مرور نظام مند ادبیات، تمامی مقالات منتشر شده حوزه آینده نگاری و مقالات برنامه ریزی راهبردی در ایران مورد بررسی قرار گرفت. در مرحله دوم بر اساس شاخص هایی که در این مقاله به عنوان معیار قرار گرفته اند، ۵۳ مقاله انتخاب و بر اساس روش فراتحلیل مورد نقد و بررسی قرار گرفت. بر اساس یافته های پژوهش خلاصه مقالات آینده نگاری راهبردی که گام های کلیدی آن را به صورت روش مند مستند نموده باشند بسیار محسوس است و انتظار داریم خروجی آینده نگاری راهبردی، یعنی برنامه ریزی راهبردی به صورت روش مند و نظام مند باشد. ولی در میان تمام مقالات آینده نگاری راهبردی، تنها ۸ درصد مقالات این خروجی را ارائه نموده اند. سایر مقالات به پیشنهاد برخی راهکارها بدون اشاره به روش دستیابی به آن ها بسنده نموده اند و یا اساسا آینده نگاری راهبردی محسوب نمی شوند. (به طور سنتی و بدون آینده پژوهی، به برنامه ریزی راهبردی پرداخته اند). در پایان، مدل بومی آینده نگاری راهبردی بر اساس نتایج فراتحلیل ارائه شده است؛ که شامل چهار مرحله چارچوب سازی (با روش تحلیل محیط داخلی و خارجی)، پویش افق (با روش تحلیل تاثیر متقابل)، پیش بینی (با روش سناریونویسی) و برنامه ریزی راهبردی (با روش سوات) می شود.

کلمات کلیدی:

راهبرد، آینده نگاری، برنامه ریزی، راهبردی، فراتحلیل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1810850>

